

[Miljøministeren]

naturligvis vurdere, om det er praktisk muligt at efterkomme påbuddet, og om der er et rimeligt forhold mellem påbuddet og virksomhedens udgifter til forureningsbekæmpelse, men miljømyndigheden skal normalt ikke bestemme, hvilke foranstaltninger af teknisk art virksomheden skal gennemføre. Valget mellem de forskellige foranstaltninger, der kan komme på tale, må så vidt muligt tilkomme virksomheden. Den har selv de bedste forudsætninger for at vurdere, hvilke foranstaltninger der er mest hensigtsmæssige set i forhold til virksomhedens indretning og drift.

Jeg finder det rigtigt, at miljøbeskyttelsesloven administreres på denne måde. Både erhvervslivet og miljømyndighederne er bedst tjent hermed, og det er mit indtryk, at erhvervslivet ikke har uoverstigelige vanskeligheder med at efterkomme miljømyndighedernes afgørelser. Jeg er bange for, at den ordning, lovforslaget lægger op til, kunne medføre en urimelig forhaling af forureningsbekæmpelsen. Det kunne i hvert fald være fristende for en virksomhed at anmode miljømyndighederne om forslag til løsninger, selv om virksomheden ikke var i tvivl om, hvilke foranstaltninger der kunne og burde gennemføres.

Når der er tale om godkendelse og tilladelse, finder jeg det også rigtigt at fastholde erhvervsvirksomhedernes ansvar for den nødvendige forureningsbekæmpelse. Enhver ansøgning må oplyse, hvilke foranstaltninger der gennemføres for at opfylde de krav til forureningsbekæmpelse, som samfundet nødvendigvis må stille. Det skal ikke være sådan, at miljømyndighederne skal til at vurdere mere eller mindre mangelfulde projekter, fordi virksomheden gerne vil have miljømyndighedernes forslag til forureningsbekæmpelse. Det må fortsat være sådan, at miljømyndighederne ikke skal godkende projekter, før virksomheden selv har godtgjort, at den er i stand til at gennemføre foranstaltninger, der holder forureningen på et forsvarligt niveau.

Hermed har jeg vist også sagt, at regeringen må tage afstand fra lovforslaget. Erhvervslivet er bedst tjent med, at forureningsproblemerne løses sammen med de rådgivende firmaer, som erhvervslivet samarbejder med i det daglige. Regeringen ønsker ikke at bryde ind i dette samarbejde ved i større el-

ler mindre omfang at overføre opgaverne til det offentlige.

Jeg kan heller ikke se, at det er velbegrundet at pålægge de kommunale råd den ekstra arbejdsbyrde, der ville være forbundet med lovforslagets gennemførelse. Men det betyder selvfølgelig ikke, at de kommunale råd ikke må give vejledning, hvis en virksomhed beder om et godt råd, men en sådan vejledningsvirksomhed behøver vi ikke at lovgive om. De kommunale råd og erhvervslivet kan godt uden lovgivning finde ud af, hvordan samarbejdet skal fungere på lokalt plan.

Med disse bemærkninger vil jeg indstille, at lovforslaget forkastes.

Tove Lindbo Larsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Hjortnæs, ikke kan være til stede, skal jeg på socialdemokratiets vegne sige, at vi finder dette lovforslag usympatisk, og at vi ikke kan gå ind for det.

Svend Åge Petersen (KF):

Dette forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse har ifølge bemærkningerne til formål at pålægge de myndigheder, som i henhold til miljøbeskyttelsesloven kan pålægge forurenere at reducere deres forurening, at have sikret sig, at det rent faktisk og teknologisk er muligt at effektuere disse krav eller vilkår, inden kravene eller vilkårene stilles. Afgørelserne skal endvidere ifølge bemærkningerne indeholde anvisninger på, hvorledes forureningen teknologisk set kan nedbringes til det ønskede niveau, samt et overslag over de udgifter, der vil være forbundet med den forureningsbegrænsende foranstaltning.

På trods af de i bemærkningerne gjorte betragtninger om embedsmændenes formodede forudsætninger for at kunne løse sådanne opgaver, kan vi fra det konservative folkeparti ikke gå ind for lovforslaget, og det vil jeg gerne begrunde med følgende:

For det første er det den forurenende virksomhed, der har det bedste kendskab til forureningens karakter og årsag og dermed også til en mulig bekæmpelse heraf. Desuden indebærer lovforslaget efter vor opfattelse, at en del forureningsbekæmpende foranstaltningsudgifter lægges over på kommunerne eller amterne, der jo kun kan tage de nødvendige midler fra skatteborgernes indbeta-